

**Nikad više europskog novca Hrvatskoj, hvali se Plenković:
A potresom stradalom području dijeli pozajmice, beskamratne, kaže, kao da im je Vlada trebala zaračunati i kamate i na
njihovoj nesreći još i zaraditi!?**

[Davorka Blažević](#) • 30/09/2021 u 17:08 •

Sviđa i

Vlada je osigurala 360 milijuna kuna beskamratnih pozajmica stradalim županijama za sanaciju posljedica razornog potresa. Od toga 180 milijuna za Sisačko-moslavačku županiju (Baniju), 150 milijuna kuna za Zagreb itd. Zanimljivo je da Plenković ovaj interventni zajam smatra nekom svojom posebnom zaslugom i dokazom empatije i skrbi za ugroženo stanovništvo, kao da se radi o njegovom novcu, a ne novcu koji pripada građanima. Još je samo trebalo da se na ove pozajmice zaračunava kamata i da Vlada na tragediji svojih građana profitira!

Potres u Zagrebu (foto N1)

Premijer **Plenković** odobrene pozajmice vidi kao neku vrst velikodušnosti njegovog tima, koji nije bio sposoban u gotovo 20 mjeseci učiniti nijednog vidljivijeg koraka u obnovi, nego je javnost kontinuirano svjedočila prepucavanjima jednog od najnesposobnijih ministara **Darka Horvata** i ravnatelja Fonda za obnovu **Damira Vandelića** oko toga tko je kriv za neobnavljanje porušenih stambenih objekata i gdje je “usko grlo” obnove.

Horvat

Kome premijer pritom “drži ljestve” bilo je razvidno onog trenutka kad je na **Vandelićeve** javne kritike **Horvata** i njegovog neučinkovitog ministarstva, **Plenković** uzvratio optužbom da je jasno kao dan da se Vandelić bavi politikom, umjesto da se bavi onime za što je postavljen. Od tada, **Vandelić** čeka signal iz **Banskih dvora** za odlazak iz **Fonda**...

Horvatu, međutim, unatoč potpunom nesnalaženju u procesima obnove i sanacije potresom pogođenih područja, nitko “ne radi o glavi”. Jer, tu nije riječ samo o **Horvatu**, tu se prevalentno radi o **Plenkoviću** i nesposobnosti njegove vlade da se nosi s problemima obnove nakon potresa. Štiteći **Horvata**, premijer štiti sebe i svoj katastrofalan kadrovski izbor.

Trebalo je proći godinu dana tijekom kojih je obnova bila potpuno blokirana žilavom birokracijom koja služi samoj sebi, bez ikakvog pomaka i učinka, pa da **Vlada** shvati kako temeljem postojećeg **Zakona o obnovi** malo tko ima šanse dočekati povratak u svoj obnovljeni dom, te da **Zakon** treba žurno mijenjati. Napokon su predstavljene **izmjene i dopune Zakona** koje bi trebale ubrzati postpotresnu obnovu, a kako je obećao ministar **Darko Horvat** novi Zakon bi trebao stupiti na snagu do kraja listopada. I ako bude sreće, jer na pamet ne možemo računati, za desetak godina možda se neki tragovi obnove budu i vidjeli...

Plenković više pažnje poklanja “velikom uspjehu” njegove vlade koja slavodobitno najavljuje **ukidanja viza za hrvatske građane koji putuju u SAD**, jer je to, kako kaže, jaka politička poruka koja će se preliti i u bolje ekonomske odnose između dvije zemlje. Prvo, koliko je to ljudi koji na godišnjoj razini putuju iz **Hrvatske** u **SAD** i kojim važnim poslovima? Drugo, kakav ekonomski partner, realno govoreći, može biti mala, gopodarski slaba **Hrvatska**, najmoćnijoj ekonomskoj sili svijeta? Što bi rekao **Ćiro Blažević**, dajte ljudi, ne utvarajmo si da smo neki faktor.

Vize

Premijer ukidanje viza za **SAD** stavlja u prvi plan, iako je ta vijest za golemu većinu građana **Hrvatske** irelevantna, ali, eto, njega je to baš opterećivalo. Puno više od obnove, unatoč tome što su neki građani **Zagreba**, još od ožujka 2020. izvan svojih domova, u kojekakvom zamjenskom smještaju, iako u poznim godinama, gotovo bez nade da će se ikad više vratiti svojim kućama. Ili što **Banijci** milošću i dobrotom privatnih donatora dobivaju primjereniji privremeni smještaj u drvenim kućicama, dok se država i **Tomo Medved** bave sanacijskom kozmetikom na kućama sa “zelenim naljepnicama”, a one s crvenim zasad, samo promatraju. **Plenković** se ne brine zbog obnove koja stoji na mjestu jer, novaca, kaže, ima. A to ovu jalovu, blokiranu obnovu čini još apsurdnijom.

– Imamo dosta već pripremljenih sredstava i za obnovu javnih i privatnih objekata, sada je ključno operativno krenuti u snažnu provedbu procesa obnove- izjavio je **Plenković** nakon sjednice **Vlade**, na kojoj se pohvalio kako je **Hrvatska** od **EK** dobila uplatu od 6,14 milijardi kuna kao predujam za pokretanje projekata koji su kandidirani kroz **Nacionalni plan oporavka i otpornosti**, te najavljuje snažan put ekonomskog opravka. Nikad, ističe premiejr, **Hrvatska** nije toliko novca dobila od **EU**. Ali, što od toga imaju potresni stradalnici?

Kako uopće govoriti o oporavku ako on ne implicira i kompletan oporavak u potresu stradalog područja? Kako se može tolerirati da novac stoji na računu, a građani žive u kontejnerima, nerijetko bez sanitarnog čvora? Zašto **Vlada** ne angažira maksimalne financijske potencijale da se obnova radikalno ubrza, umjesto što poput milodara stradalim područjima, svojim građanima, dodjeljuje pozajmice koje će godinama vraćati? Ali, velikodušno će, s počekom do 2024.(!)

Zagreb

U **Zagrebu** nisu još uklonjene niti sanirane ni zgrade, pače i zgrada ministarstva koje je izravno zaduženo za obnovu, a koje predstavljaju opću opasnost za prolaznike. Grad se doslovce raspada od dugogodišnje nebrige establishmenta i potpune zapuštenosti infrastrukture, pucaju cijevi, raspadaju se mostovi, a **Vlada** čuva novac na računima da joj, valjda, podgrijava osjećaj moći, što li?! I hini širokogrudnost udjeljujući minimalnu pomoć novoj gradskoj nomenklaturi koja još nije svjesna što je snašlo. **Zdravko Marić** kaže “ovo je treći ciklus pozajmica” stradalima od potresa. Tko će to i dokle, vraćati? Zar su građani **Zagreba** i **Banije** krivi za potres? Nije li to elementarna nepogoda u kojoj se nesreća sanira bespovratnom potporom države?

Ali, čija je ovo država, kome služi, čiji novac **Plenković** dijeli, i još ga tretira kao zajam, hvaleći se pritom kako se u ime solidarnosti sa stradalnicima odriče kamata?! Čak i kooperativni, bivši kritičar **Vlade**, predsjednik **Milanović** vidi da zagrebačka obnova ulazi u ” crveno”i da se **Zagreb** ne može zaduživati preko određene točke, jer ga je prethodna **Bandićeva** vladavina potpuno slomila i dovela do ponora. No, premijer ne pomišlja na bespovratnu pomoć, on dijeli pozajmice, zadužuje gradove i županije poharane potresom, i pritom se razmeće novcem iz **EU**, kao svojim osobnim uspjehom, i svojom širokom, empatičnom dušom...

Neki, poput **Nina Raspudića**, reći će da je **Hrvatska** dobila najviše novca od **Europske komisije** jer je najpotrebitija, najbijednija, najsiromašnija, pa bi s tim milijardama trebala pokušati nekako uhvatiti korak s ostatkom “europskog kluba razvijenih”. U tome svakako ima logike, no, to samo po sebi ne bi trebao biti problem kada bi se taj novac pametno i produktivno iskoristio. Nevolja je u tome što ne možemo vjerovati u taj scenario.

Korupcija

Jer, ima logike čak i teza nekih saborskih zastupnika (**Davor Nadi, Fokus**) da se ovako dugo čekalo s početkom obnove od potresa i izmjenama **Zakona o obnovi** koji je bio glavna prepreka ozbiljnijoj sanaciji, kako bi se građani iscrpili od čekanja i beznađa, pa na kakve god izmjene resignirano konstatirali bolje i tako nego nikako. A tako je da se ide u izmjene i dopune zakona podižući sadašnji prag jednostavne javne nabave od 200 tisuća kuna na 1,31 milijun kuna, a onaj od 500 tisuća kuna diže se na blizu 40 milijuna kuna! Sve to stoga što velik broj oštećenih objekata nije legaliziran niti upisan u zemljišne knjige i katastar, pa se pojednostvaljuje postupak, koji više nije upravni postupak, veli ministar **Horvat**. No, to je, tvrdi zastupnik **Davor Nadi**, potencijalni izvor velike korupcije, naročito na lokalnim razinama.

S obzirom da smo jedna od najkorumpiranijih država -članica **EU**-a, ovo nije samo pucanj iz prazne političke puške. Ako ništa drugo, radi se o opravdanom strahu da će i na ovoj tragediji hrvatskih građana, baš kao i na poslijeratnoj, neki beskrupulozni ljudi opet profitirati. Ali, ne baš bez znanja i blagoslova politike...

Tekst je realiziran uz pomoć sredstava iz Projekta poticanja novinarske izvrsnosti 2021. – Agencije za elektroničke medije

Nakon potresa (foto Tris)